

శారి నీముయుచే అంతాను

సంఖ్య: IV/520 రాగం : మాళవిగోళ
కీర్తన : రాముడు లోకాభిరాముడుదయించుగాను

మాళవిగోళ

73 రాముడు లోకాభిరాముఁ దుదయించఁగాను

భూమిలో వాల్మీకికి పుణ్యమెల్లా దక్కెను || పల్లవి||

తటుకన మారీచుతలపైఁ బోయఁ గర్జము

కుటీలశూర్పునభఁ ముక్కునఁ బండెను

పటుకునఁ దెగె దైత్యభాముల మెడతాళ్ళు

మటమాయదైత్యులకు మరి నూరూ నిండెను || రాము||

తరగె రాపణు పూర్వతపములయాయుష్యము

ఖరదూషణాదులకు కాలము దీరె

గరిమ లంకకు నవగ్రహములు భేదించె

సిరుల నింద్రజిత్తాకు చినిఁగె నంతటను

|| రాము||

పొరిఁ గుంభకర్ణనికి పుట్టినదినము వచ్చే

మరలి గండము దాఁకె మండోదరికి

పరగె (గ?) నయోధ్యకు భాగ్యములు ఫలియించె

చిరమై శ్రీవేంకటేశుచేంతల్లా దక్కెను || రాము|| 520

ఉపోధ్యతము:

అధ్యుతమైన ఈ రామగాథ కీర్తనలో కొరుకుడు పడని పద ప్రయోగాలు పుష్టులంగా వున్నాయి. కొన్ని నా భావనకు తట్టినట్లు వివరిస్తున్నాను. అన్నమయ్య భావము ఇది అని చెప్పటానికి వీలులేదు. ఉదాహరణకు “పొరిగుంభ కర్ణనికి పుట్టిన దినము వచ్చే మరలి” అంటే యేమిటి? బాగా ఆలోచించినమీదట నాకు ఇలా తట్టింది. కుంభకర్ణడు తన పుట్టినరోజునాడు నిద్రలేచి బాగా తిని ఆరు నెలలు మెలకువతో వుంటాడు. ఆపైన ఆరు నెలలు నిద్రపోయి తిరిగి తన పుట్టినరోజునాడు నిద్రలేస్తాడు. అయితే యుద్ధంలో వరుసగా యోధులందరూ చచ్చిపోతే వాడిని బలవంతాన నిద్రలేపారు. వాడు

తన పుట్టిన రోజు వచ్చిందనుకొని నిద్రలేచాడు. కానీ అదే వాడు చచ్చినరోజయింది, అవునా? ఈ లోకాభిరాముడు పుట్టుటవలన కదా! వాల్మీకికి అంతులేని పుణ్యం దక్కింది అంటున్నారు.

తాత్పర్య వివరణ:

రాముడు (శ్రీరామచంద్రమూర్తి) లోకాభిరాముడు (లోకమున అందరికంటె మనోజ్ఞమూర్తి). భూలోకంలో ఈయన ఉదయించగాను (మానవజన్మనెత్తగానే) వాల్మీకికి (వాల్మీకి మహర్షికి) జన్మజన్మల పుణ్యం అంతా దక్కినది.

ఈ రఘురాముని మూలంగా మారీచుని తలపై రాక్షసుని వలె జన్మించవలసిన కర్మము పోయున్ (నశించినది). వానికి వైకుంఠప్రాప్తి కలిగినది. కుత్సితురాలైన శూర్పునభకు ముక్కున రక్తముతో పండిషోయేను. రాక్షసుల భార్యల మెడలలోని మాంగల్యములన్నియు పుటుకుక్కుమని తెగినవి. మరి ఆపైన మటమాయ (గొప్ప మాయావులైన) దైత్యులకు నూరేండ్లు నిండినవి (మృత్యువు వచ్చేసింది).

రావణాసురుడు కొన్నివేల యేండ్లు చేసిన తపముల ఆయుర్ధాయము నశించినది. దానితో వాడూ చచ్చాడు. ఖరదూషణాది రాక్షసులు పదివేలమందీ కాలము తీరి ఒకే క్షణంలో నశించారు. లంకా సగరానికి నవగ్రహముల మహిమ తాకి చిన్నాభిన్నముయింది. సిరి సంపదలలో వోలలాడే ఇంద్రజిత్తునకు, చినిగి నంతటను (అంతట వాడి బ్రతుకంటా చినిగపోయి చిందరవందరయినది).

కుంభకర్ణునికి, పొరి (నాశనము తప్పుడన్నట్లు) వాడి పుట్టినరోజు అతివేగముగా మరలివచ్చినది (డపోద్ధూతమును జాగ్రత్తగా చదవండి...) మండోదరి మాంగల్యమునకు గండము సంప్రాప్తించి వైధవ్యము తప్పలేదు. అయోధ్యానగరమునకు భాగ్యములు ఫలించినవి. శ్రీవేంకటేశ్వరుని చేతలెల్లా (లీలలన్నీ) చిరమై (బహుకాలముదాకా) దక్కెను (ప్రకటింపబడినవి).

పద్యవివరణ:

తే.గీ.॥ రాముడుదయించలోకాభిరాముడగుచు

పుడమి వాల్మీకికినీదక్కె పుణ్యమెల్ల

పాదేరామాయణంబిట్లు భక్తితోడ

అన్నమయ్య వేంకటనాథు సన్నుతించి.

ಮನುದಿ

దృశ్యమానంగా అంటే కనులకు కట్టినట్లు ఒక సంఘటన వివరించడం అందరివల్ల అయ్యేపనికాదు. దానికి అద్భుతమైన భావనాపటిమవుండాలి. ఇక దాన్ని కీర్తనలూ ఆలపించాలంటే దైవాంశ సంభూతులే చేయగలరా పనిని. హనుమ జానకీమాతను తన భుజములపై జలధిని దాటించి రామచంద్రుని వద్దకు చేరుస్తానన్నప్పుడు “నాయనా! ఇంత చిన్న వానరమైన నీవల్ల ఏమవుతుంది నాస్యామికి నావిషయం వివరించు, చాలు అన్నదట ఆ దేవి. ఇట్లా కాదని గగనమంతా ఆక్రమించిన తన విశ్వరూపం చూపాడట స్యామి. అన్నమయ్య ఆ హనుమను వేంకటనాథుని భక్తునిగా నుతించాడు.

మ॥ వినరో మౌహనరాగమందు యిదివో వేంకన్న సద్ధృక్తుడున్
తన భావంబున అన్నమయ్య కొలిచెన్ ధన్యున్ సుసంపన్నునిన్
పెనుఆకారము దాల్చు వాయుసుతునిన్ భీమానుజుండోకపిన్
ఘునునీ కీర్తన పాడి నాడు భళిరా! గంధర్వగానంబిదే

ರಾಗಂ : ಮೊಹನ

పెరిగినాడు చూడరో పెద్ద హనుమంతుడు
 పరగి నానా విద్యల బలవంతుడు ॥పెరిగినాడు॥
 రక్కసుల పాలికి రణరంగ శూరుడు
 వెక్కసపు ఏకాంగ వీరుడు
 దిక్కులకు సంజీవి తెచ్చిన ధీరుడు
 అక్కజమైనట్టి ఆకారుడు ॥పెరిగినాడు॥
 లవి మీరినయట్టి లావుల భీముడు
 బలు కపికుల సార్వభౌముడు
 నెలకొన్న లంకా నిర్మామ ధాముడు
 తలపున శ్రీరాము నాత్మారాముడు ॥పెరిగినాడు॥

దేవకార్యముల దిక్కువరేణ్యుడు
 భావింపగల తపః ఫల పుణ్యుడు
 శ్రీవేంకటేశ్వర సేవాగ్రగణ్యుడు
 సావధానుడు సర్వశరణ్యుడు

॥పెరిగినాడు॥

భావామృతం

ఓ ప్రజలారా! ఈ హనుమంతుడు ఎంత పెద్దగా పెరిగియున్నాడో గమనించండి. అనేక విధములైన విద్యలందు నిష్టాతుడైన ఈ వాయుపుత్రుడు గొప్ప బలము కలిగినవాడు.

ఈ కపిశ్రేష్టుడు రాక్షసులకు యుద్ధములోనసాధ్యుడు. ఈయన దుస్సహమైన అసహయ శారుడు. దిగంతములకు పోయి సంజీవిని గొనితెచ్చిన ధీరోదాత్తుడు. ఆశ్చర్యము గొలుపు ఆకారమును ధరించినవాడు, ఈ ఆంజనేయుడు. (అష్ట సిద్ధులు ఉన్నవాడగుటచే చిన్న పిల్లిని బోలిన కోతివలె లంకలో సీతను వెడకెను. మున్నడిలో వివరించినట్లు జానకీ దేవి తననెలా సాగరము దాటింతు వన్నప్పుడు ఆమె తన మాటలను నమ్మటలేదని విశ్వరూపమును చూపించిన బుద్ధిమంతుడు)

ఈ మారుతి బాగుగా అతిశయించిన దైర్యముగల పరాక్రమవంతుడు. బలిష్టులైన కపికులంబునకే ఈతడు సార్వభోముడు. తాకరానిదిగా ప్రసిద్ధి గాంచిన లంకానగరమును దగ్గరము చేసిన శౌర్యవంతుడు. శ్రీరామచంద్రుని తన ఆత్మారామునిగా ప్రతిష్టించుకొనినవాడు. శ్రీరామ లక్ష్మణులను మూర్ఖనుండి తేర్చట వంటి పనులు చేసి దేవతలకు దిక్కుగా నిల్చిన ముఖ్యుడు. ఎంచగలిగిన తపః ఫలము గల పుణ్యాత్ముడు. ఈ హనుమంతుడు, శ్రీవేంకటేశ్వరుని సేవించు వారందరిలో అగ్రగణ్యుడు. ఎప్పుడూ సావధానుడై సిద్ధముగానున్న ఈ వాయునందనుడు అందరికీ శరణము నొసంగు మహానుభావుడు.